

en... mijn kameraad zat er ook. Hij schreef dapper strafwerk, ik las en sommeerde hem mijn voorbeeld te volgen. Dat durfde hij niet. Toen belette ik hem 't verder pennen. Na afloop der strafuren ontstond daarover een hevige standje met den surveilleerenden leeraar G., die mij dacht te kastijden met zijn brevier, maar al dadelijk sloeg ik hem den brevier uit de hand. Wij werden handgemeen; hij trok aan mijn haren, ik stak met den penhouder. — Het tweegevecht werd gestaakt en ik kwam er verder af met 'n hongerige maag tot den volgenden middag.

O, als de directeur dáárvan gehoord had! 'n vechtpartij met 'n professor, 'n priester! Wat zou hij „gesouffreerd” hebben!

Gelukkig, dat de brave, teergevoelige man niet alles wist wat er gebeurde.

Maar een paar maal moest hij er toch bij te pas komen.

Met de wetenschap, dat prof. Th. geene slechte of bedorven lucht in de klasse kon verdragen en bij zulke gelegenheid met ons liever in 't bosquet ging wandelen, was ik op 'n goeie zomerdag er mede bezig een caoutchouc penhouder in de kachel te werken, om den meest ontzettenden stink-rook te verwekken voor 't begin der avondklasse.

Dáárop betrapte ons leeraar Kn., tevens schoolmeester te Kerkrade, die den bijnaam X. droeg, met 't oog op zijn vak (wiskunde), maar eerder nog wegens zijne op dien lettervorm eenigszins gelijkende gestalte. Ik kreeg een geweldige oorvijs, die mij half bewusteloos naast de kachel neervleide en om wraak riep — natuurlijk: elke straf was altijd onbillijk en eischte vergelding.

Professor X. gaf ook les in de calligraphie. In de volgende schoonschrijf-les verschenen mijn kameraad en ik met halve en vierde brikken in de kielzakken, en de leeraar had nauwelijks plaats genomen achter een der bengels op de voorste bank, diens hand te leiden bij eenig calligrafisch voorbeeld, of — boems! daar vloog een halve brik naar het professorale hoofddekseel, dat boven op den catheder pronkte in glimmenden, mooi gladgestreken cilindervorm, laatste mode.

Professor X. keek om. Doodsche stilte. Wij den neus op de schrijfboeken, ijverig calligrapherende. Hij ging voort met zijne leiding... Boems! boems! twee halve brikken gelijktijdig! Professor X. zocht met ontstelde oogen door de heele klasse, van hoek tot hoek, van voor tot achter.

Niets, behalve een onderdrukt gegichel,

